

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 28 grudnia 2016 r.

Poz. 5362

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.445.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 27 grudnia 2016 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.) stwierdzam nieważność **uchwały Nr XXVI/185/78/2016 Rady Gminy Płońska z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie: ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za udział członków ochotniczych straży pożarnych w działaniach ratowniczych i szkoleniach pożarniczych organizowanych przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę Płońska.**

Uzasadnienie

Doręczoną organowi nadzoru w dniu 30 listopada 2016 r. uchwałą Nr XXVI/185/78/2016 z dnia 23 listopada 2016 r., Rada Gminy Płońska, powołując się m.in. na art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 191 z późn. zm.), ustaliła wysokość ekwiwalentu pieniężnego za udział członków ochotniczych straży pożarnych w działaniach ratowniczych i szkoleniach pożarniczych organizowanych przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę Płońska.

W § 5 uchwały postanowiono, iż „Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Płońska i wchodzi w życie z dniem 01 stycznia 2017 r.”

W ocenie organu nadzoru, ustalenie takiego sposobu wejścia w życie uchwały rażąco narusza prawo.

Niewątpliwie uchwała określająca wysokość ekwiwalentu pieniężnego za udział w działaniach ratowniczych lub szkoleniach pożarniczych, jako akt skierowany do nieokreślonej grupy adresatów, dotyczący uprawnień członków ochotniczej straży pożarnej, ma charakter aktu prawa miejscowego.

Zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego reguluje ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do art. 4 ust.1 ww. ustawy, akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych, wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt określi termin dłuższy.

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż kwestionowane postanowienie § 5 ww. uchwały rażąco narusza art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Brak określenia lub określenie w sposób sprzeczny z prawem wejścia w życie uchwały, przekłada się bezpośrednio na ważność całego aktu prawnego, wobec czego koniecznym stało się stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Abstrahując od powyższego, należy wskazać również uchybienie w sposobie określenia ekwiwalentu za każdą godzinę udziału w szkoleniach organizowanych przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę Płońska, o którym mowa w § 1 ust. 2 uchwały. Mianowicie, Rada Gminy Płońska określiła, że w tym wypadku stawka ekwiwalentu pieniężnego za każdą godzinę wynosi „7,00 zł (słownie: siedem złotych) + koszty dojazdu najtańszym środkiem lokomocji”.

Wymaga wyjaśnienia, iż zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, członek ochotniczej straży pożarnej, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub

szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę, otrzymuje ekwiwalent pieniężny. Wysokość ekwiwalentu ustala rada w drodze uchwały.

Z zacytowanego przepisu wynika, że Rada uprawniona była jedynie do uregulowania uchwałą wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego członkom ochotniczej straży pożarnej za udział w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym. Ustalenie stawki ekwiwalentu, obejmującej również koszty dojazdu na szkolenie, wykracza poza delegację określoną przez ustawodawcę w cytowanym wyżej przepisie.

Wskazać należy również, iż art. 28 ww. ustawy nie stanowi także podstawy do regulowania kwestii wypłaty ekwiwalentu, co Rada Gminy Płońska uczyniła w § 2 i 3 uchwały. Zauważyć przy tym trzeba, że postanowienia te zasadniczo pokrywają się z regulacjami wynikającymi wprost z art. 28 ust. 2 i 3 ww. ustawy, zaś zgodnie z powszechnie akceptowanym w judykaturze poglądem, działania polegające na powielaniu i modyfikacji w akcie prawa miejscowego regulacji rangi ustawowej są niedopuszczalne, bowiem prowadzić mogą do zniekształcenia pierwotnej intencji ustawodawcy towarzyszącej przy formułowaniu danej normy.

W tym stanie rzeczy rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki